

Scandinavische koormuziek vol verrassingen

LAAGSCHE COURANT
ATERDAG 6 NOVEMBER 1999

MUZIEK

Het Concertkoor Rijswijk m.m.v. Philharmonia Amsterdam en vocale solisten, het geheel o.l.v. Stephen Kavelaar, in het programma "Romantiek uit Scandinavië". Werken van Peterson-Berger, Grieg, Larsson en Gade. Gehoord: gisteravond Rijswijk (Bonifatiuskerk).

DOOR PETER VISSER

Een daad van belang. Zo mag men het programmeren van een hele avond koormuziek uit Scandinavië gerust noemen. Want al lijken landen als Zweden en Denemarken sinds de komst van de Europese Unie dan ook dichterbij gekomen, de koormuziek uit zulke landen schittert op de concertpodia nog steeds door afwezigheid. Het was dan ook geen wonder, dat bij de Scandinavische avond door het Concertkoor Rijswijk de ambassadeurs van Zweden en Denemarken aanwezig waren; de ambassadeur van Noorwegen bleek helaas door de Nederlandse griep geveld.

Na de welkomswaarden – deels in Zweeds en Deens – van de Rijswijkse burgemeester Roscam Abbing zette het a capella-koorwerkje 'Stemming' van Wilhelm Peterson-Berger direct de toon voor deze avond. Want al is deze nabloei-romantiek niet revolutionair, hoe sfeervol en ruimte suggererend zijn deze klanken, vooral als ze zo soor en zuiver worden gezongen. Dirigent Stephen Kavelaar heeft afgelopen jaar met zijn Rijswijks Concertkoor hard gewerkt, en studieweekenden, masterclasses en koorvormingscursussen hebben duidelijk hun vruchten afgeworpen.

Evenmin als Peterson-Berger, die ook in zijn kamermuziek Grieg en Brahms als voorbeeld neemt, is de twintigste-eeuwer Lars-Erik Larsson een vernieuwer. Maar het bondige, gezonde neo-classicisme, dat

men ook in de vele korte concertjes van deze bekende radio-Zweed tegenkomt, is in zijn lyrische cantate 'Vermomde god' uit 1940 gekruid met volksdans en kerktoonaarden. Het geheel werkt soms verrassend fris en origineel, waarbij de eenvoudige, weinig dissonerende schrijfwijze voor koor zelfs in de galmen-ruimte van de honderdjarige Bonifatiuskerk effectief bleek. Larsson heeft beslist naar zijn grote Deense voorganger Carl Nielsen geluisterd, maar is in dit pastorale, op een oude Griekse Apollo-sage geïnspireerde werk zichzelf gebleven.

Niels Gade was in de vorige eeuw een grote naam. Tegenwoordig beleeft de sterk tegen Mendelssohn aanleunende romantiek van deze Deen een lichte come-back, waarbij vooral de acht symfonieën weer in de belangstelling zijn gekomen. 'Elverskud' ('De dochter van de elfenkoning') was in zijn tijd een absolute koor-topper. En al luisteren we nu met andere oren naar deze soms erg voorspelbare muziek, toch kan men niet doof zijn voor de milde lyriek, de harmonieuze schrijfwijze en het vakmanschap van deze Deen. En in het midden-deel van deze ballade, zeker niet minder dan de koorballades van Schumann, schildert met name het orkest meeslepene dramatische beelden. Dat orkest, het uit jonge beroepsmusici bestaande begeleidingsorkest Philharmonia Amsterdam, ondersteunde in dit werk de krachtige en welluidende koorzang uitstekend. Op andere momenten, onder meer in drie delen uit Griegs Peer Gynt Suite, bleken de blazers wel beperkingen te hebben. Maar in Larsson hadden met name de houtblazers een heel bevredigend aandeel, beter dan de diverse zangsolisten. Van hen had de in ons land wonende Deense bariton Palle Fuhr Jorgensen de mooiste stem, maar zijn gevoel voor zuiverheid liet het wel eens afweten.